

PRORECTOR
ACADEMIAE VITEMBERGENSIS
HENR. LEONARDVS
SCHVRZFLEISCHIVS D
HISTORIARVM PROFESSOR PVBLICVS
CONSILIARIVS SAXO VINARIENSIS ET
PRINCIPALIS BIBLIOTHECAE
DIRECTOR
CIVIBVS ACADEMICIS

S P D

MOrem perinde, ac fieri oportet, gerimus purpurato aulae Saxonicae quondam principi, et maiori uoluntate studioque ortum eius recolimus, quam obitum comploramus. Etenim quantae nobis est uoluptati, natum fuisse illum, qui non magis reipublicae consuluerit, quam literas beneficiis, ne morte quidem terminandis, ornauerit, tam graue acerbumque uideri debet, heroem, immortalitate dignum, mortalem fuisse, praesertim iis temporibus, quibus identidem ingenijs fortunae praesidia defunt. Mirari tamen in mentem ueniat, quid tandem sit, quod mortui natalem potius, quam extremum uitae diem, annidensaria celebritate cohonestare inbeamur. Nam si Regem, post hominum memoriam sapientissimum, audiamus, collatis inter sese temporis utriusque incommodis, potior est ratio mortuorum, quam uiuorum, et utrisque anteferendus, qui nunquam lucem aspexit. Ita uero res hominum dant sese. nascimur morti, morimur calamitati. ortu labor suscipitur, obitu finitur. cum uitae auspicio bellum certamenque initur, exitu uictoria paritur. ex utero in altum, quo omnem fortunae tempestatem subeamus, inuectis, multifque, ac grauibus, procellis fortunae iactatis, portum ad ultimum praebet sepulcrum. Quocirca nec pauci eorum, qui sese prudentia studebant praestare ceteris, mortem uita ducebant meliorem, ob eamque rem funus fletu, et lacrymis, fieri nolebant, nec temere uidentur fecisse Thraces, quod primos uagitus luctu, supremum spiritum gaudio prosequerantur. At enim tangamur rerum humanarum sensu, quem nobis, in lucem editis, affert culpa, originis labe suscepta. gratis tamen, et laetis, animis aestimemus bonitatem Numinis,

minis, quod spiritum nobis diuinitus impertit, ut seruiamus eius honori, animosque nostros confirmat, ut res aduersas non modo ferre, sed etiam superare possimus. A primordio uti finis, sic ea, quae excessum expectant, commoda suo quodam modo pendent, quod nisi fueris omnino, nec sempiternae, quam post uitam capimus, felicitatis particeps esse queas. Ducem auctoremque sententiae mihi sumo non caducam, sed aeternam Sapientiam, quae nihil prohibet, moerorem mutare laetitia, matrisque gaudium probat, ubi homine auctus est terrarum orbis. Quam obrem natali sua stat dignitas, et propius summorum uirorum personis coniuncta, ac digna est, quae nulla ullius temporis deleatur obliuione. Namque sicut illi tum demum uiuere, et frui anima uidentur, cum magnis negotiis districti, praeclare factorum famam quaerunt, sic eorum gloria non extinguatur interitu, sed toties nascitur, quoties memoria rerum bene gestarum in animis repouatur. Hunc laudis, ad posteros uicturae, natalem festum habuit, memor Timoleontis, Sicilia, hunc Pythagorae, et alii, doctrinae principatu claris, consuetudine sanxerunt familiae, sapientum, hunc Maroni suo Silius, hunc alii, qui eum aetate antecesserant, tam religiose instituit Stoicus Quiritium doctor, ut eos ritu deorum colendos putaret, magnorumque uirorum et imagines haberet, incitamenta animi, et natales celebraret. Nul- lum hic locum inani superstitioni dedit HERMAN- NVS VVOLFRAMSDORFIVS, cum natalem suum ad posteros solempni celebratione instaurandum curauit. uirtutis tamen suae, factis expressae, consci- entiam testatus est, quod ortum suum reticere nolu- it, a

it, a quo tot, et tanta, in rempublicam, subsidium-
que literarum, merita extiterunt. Nam, quae sole-
bant in bonis optari die natali, bonam mentem, bo-
nam famam, bonam fidem, a natura faultrice, multif-
que laboribus, et excellentibus meritis, consecutus,
tanta in praecipuo, quem tenuit, fortunae gradu flo-
ruit auctoritate, ut eius amplitudo non in has conii-
enda sit angustias, sed annalium spatiis relinquenda.
Quodsi priscis temporibus ex annuo reditu appara-
bantur conuiuia, ut mortuorum natalibus honor-
conseruaretur, singularis eius existimetur liberalitas,
qui non statim anni die, dat natalitia, sed in studiosos
limatioris doctrinae sumtus facit effusus, horumque
duodecim ex lautiori coetu sic deligit, ut decore per-
petuoque triennii epulo alantur. Beneficii, quod
late patet, magnitudinem, et pietatem, qua colendus
est natalis, liberalibus disciplinis ipso partu felix, ex-
ponet M. IO. MICHAEL HENNE, Veissensea.
Thuringus, ingenii, doctrinae, quam, datis publice
speciminibus, prodidit, morumque cultu nobis non-
mediocriter commendatus, et Volframsdorfiani con-
uictus alumnus, illustri hoc munificentiae genere di-
gnus. Demandatis partibus fungetur craftino, ad
quem, attentis animis in Aud. maiori excipiendum,
CIVES, frequenti, quaesumus, concione, ab H. IX
matutina, accedite, et pro gente VVolframsdorfia nobis-
cum uota suscipite, tanti nominis, et, quo cumulata
est haec Academia, meriti, aequissima recordatione,
adducti. P. P. Dom. VI TRIN. A. R. G

CIO IO CCX

VITEMBERGAE SAXONVM

Ex FORMIS CHRISTIANI SCHROEDTERI, ACADEM. TYPOGR

Ung VI 3

W 18
V 17

DIRECTOR
 E VITEMBERGENSIS
 LEONARDVS
 FLEISCHIVS D
 I PROFESSOR PVBLICVS
 SAXO VINARIENSIS ET
 LIS BIBLIOTHECAE
 DIRECTOR
 ACADEMICIS
 S P D

